Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

fiunt q̃ rei p̃ ciciropē regnauit. cui tempib̃
ad q̃ illuuies maiorē parte ꝓlōg thessaliē
assiipsit. paucis prefugia montiū libari
maxime ī monte parnaso. ī cui ceciciu deu
calion tē regno poiebat. q̃ tē ad se ratib̃
⁊ fugientes suscepiros. ꝓ gemina parnasi
uiga fouit ⁊ aluit. aq ꝓpta gen hōiū ge
fabulę ex lapidib̃ reparatū fert. abeo ꝓpt
hōiū ī stā cordis duriciā. S; ⁊ flumina cū
ī solitis sancta imbrib̃ ult̃ ⁊ suetudinē ut
diuiuitate ⁊ magnitudinē redundāt. mul
taq; pstermūt. ⁊ ipsa diluuiū dnī. Sciendū
aūt nī flumina sup modū ēscūt. ñ tamē
ad p̃sens iferre dāpna. s; ⁊ aliq̃ significare
futura. Explicit. xii. Incipit. xiii.

i. De tra. ii. De orbe. iii De asia ⁊ partib̃ ei.
v De europa. ⁊ ei partib̃. vi De libia ⁊ ei partib̃
vii De ēsulis. ⁊ p mūcuiuis. viii De p mūcetoriis.
ix De ēferiorib̃. x. De omnib̃ ceūsq; tra uoca

TERRA De terra. Vbulis.

Tra est in media mundi regione posi
ta. omib̃ partib̃ celi ī modū centr eqli
intuallo ⁊ sistens. q̃ singlari numo totū
orbe significat. plurali ⁊ singlas partes eiū
noia diuisa dat ratio. Nā tra a superiore parte
q̃ tenet. hum̃ ab iferiore ⁊ humida tra ut sub
mari. Tell aūt q̃ fruct̃ ei tollim̃. hęc ⁊ op dicta
eo q̃ opē fert frugib̃ eade ⁊ arua aparando
⁊ colendo uocata. Ipe aūt tra ad distinctionē
ag arida nuncupat. sic septa aut q̃d uocant
ds. ⁊ tra arida. Illata ius eni ꝓpetas sicutaū
tes fl. ē tris. Nā ut humida sit hoc aq; affini
tate sortit. cui modū alii dicī uentū ēe in
⁊ caus ei q̃d mot ea moū. Salusti. ⁊ ventū p ca
ua tre ciuitatū rupti aliq̃t montes tumuliq;
sede. Alii q̃ dnt gnale ītris mouerī ⁊ eas si
mul ⁊ ciuitē sic uas utdiē lucēt alius fungo.
eande tra uocat cui pleraq; latentes rume
sup posita cuicta ⁊ cumunt. terre q̃q; hiat
aut motu ag iferioris fit aut ebri tonitrui
aut d ⁊ caus tre erupentib̃ uentis. De orbe.

Orbis a rotunditate ēculi dicī. q̃ sic rota est.
und breui ⁊ rotella orbiculi appellat. Indiq;
eū ocean ceū fluens. et ī ēculo ambit fines.
Diuisus ē aūt ī tria parte ex q̃b una pars asia alta
ū europa. tertia ⁊ africa glubia nuncupat. quas
tres partes orbis uetes ñ eqlit̃ diuiserī. Nam
asia a meridie porientē usq; ad septentionē
pueniit. Europa ū a septentione usq; ad occiden
tem. atq; inde affrica a occidente usq; ad
meridie. unde euidentī orbe dimidū sola
asia. s; ido iste due partes facte s. q̃ ī tertiaq;
a oceano mare magnū ī gdit. q̃d eos ī tersecat
q̃ ꝓpt si duas partes orientis ⁊ occidentis orbe
diuidas. asia erit iuna. ī alta ⁊ europa ⁊ affrica.
Ecce sic diuiserī tria filii noe post diluuiū.

De asia.

Asia ex noie cuiusda mulieris ē appellata
q̃ ap antiq̃s impū tenuit orientis. Hęc ī terna
orbis parte disposita. a oriente ortu soli. a me
ridie oceano. a occiduo nro mari finit. a sep
tentione mediotidi lacu ⁊ danai fluuio ter mi
nat. Hab ⁊ aūt prouincias multas ⁊ regiones. q̃
breuit̃ noia ⁊ sit̃ expedia. supto intuo apara
dyso. Paradysus ē loc iorientis partib̃ ⁊ situ.
cui uocabulū ex gro ī latinū uertit̃ ort. Porro
hebraice eden dicit̃. q̃ in mna lingua delicie
interpratat̃. q̃d utriuq; uincit̃ fac̃ hortū deliciar.
Est enī ignē lignis ⁊ pomiferis arbor ⁊ situs.
habens ⁊ lignū uite. ñ ibi frig. ñ estas. s; ꝓpe
tua aeris tepies. In cui medio fons pruipens
totū nem irrigat. diuidit̃q; in iiii. nascentia
flumina cui loci p peccatū hōis adit̃ int
clusus est.